

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 152. Cardinalium comitia pro subrogando novo Pontifice.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

veneni suspicione moritur, amatque Sæc. XVII.
 vulgus de insignium Virorum præcipue A. C. 1605.
 Pontificum exitu atrocia credere, & di-
 vulgare. Alii vero haud inanem fuisse
 hanc suspicionem eo ex capite autu-
 mant, quod huiç Pontifici in Ecclesia
 Lateranensi Rosa quædam fuerit ob-
 lata, ex cuius contactu pariter ea-
 dem die Chiappinus Vitellius Sacro-
 rum Rituum Magister, & Olympia Al-
 dobrandina eadem nocte repente ceci-
 derunt, Pasquino minus honeste ca-
 nente: *hac nocte periere Leo, Vitulus,*
Vacca. Ceterum defuncti Pontificis
 corpus in Basilicam Vaticanam trans-
 latum, atque a Roberto Ubaldino Pro-
 nepote suo nobili tumulo conditum
 requiescit.

§. CLII.

Cardinalium comitia pro subrogando novo Pontifice.

Vacabat Apostolica Sedes nonnisi octo- *Palat. in*
 decim dies, interea vero justis de- *vita Paul. V.*
 functo Pontifici tam Florentiæ quam *Cacon. ibid.*
 Romæ in Vaticana Basilica persolutis, *Jœgerus in*
 die octava Maji Cardinales Vaticanum *hist. Conclav.*
Paul. V. Conclave comitia celebraturi ingressi
 sunt numero iidem, uno dempto Car-
 dinale Agucchio, qui eadem, qua Leo XI.
 die obiit. In primo Purpuratorum con-
 fessu

Sæc. XVII. sessu Alexander Burgius Episcopus de
A. C. 1605 subrogando Pontifice ornatussum per
orabat sermonem, quo absoluto ac
Divina pro more peracta in variosticulos ex communi Purpuratorum
tentia juramenti Religione conlente,
quos inter vigesimo septimo in
citum est, ut quisunque in Pontifice
assumeretur, controversiam de Auxiliis
gratiæ brevi dirimeret: postmodum pri-
ma Scrutinii sorte de Cardinalium
mente experimentum capiebatur; non
vero potissima eorum suffragia eo col-
limabant, quo vel propriæ utilitatis vel
privati affectus studium illos impelle-
bat: inter præcipuos vero, qui potius
suffragiorum numero ad Pontificatum
nominabantur, erant Cardinales, Do-
minicus Tuscus, Cæsar Baronius, Ro-
bertus Bellarminus, Antonius Saulis,
Marianus Camers, & Franciscus de Co-
mitibus: Præprimis in Dominicum
Tuscum Mutinensem Episcopum con-
spirabant Hispani & Galli, jamque ad
Divi Pauli Sacellum, ut ad ejus pedes
homagium præstituri procumberent,
procedebant Purpuratorum non pau-
cum repente Baronius exclamaret, quod
„Tuscus Ecclesiæ inutilis, parumque
„idoneus Christianæ Reipublicæ fu-
„rus esset; quamvis enim pluribus de-
„reret prærogativis, ætate, scientia
„moribus

„morum comitate, ac præcipue a sum- Sæc. XVII.
 „morum Principum servitute, partium- A. C. 1605.
 „que studio immunis esset, in dicendo
 „tamen nimia libertas parum honestis
 „nonnunquam inspersa verbis obstaret; „
 hoc unicum ei objectum crimen cete-
 ros absterrebat, ac Tuscum a Thiara,
 quam manu tenere videbatur, detur-
 babat; quippe Baronio tanta libertate
 mentem suam promente, adeo ingens
 strepitus excitabatur, ut illico Montal-
 tus, Sfondratus, aliique Cardinales a
 Tusco recederent, Baronius vero, eo-
 quod æQUITATIS testimonium sua sibi con-
 scientia redderet, posteros hujus facti
 memores fore gaudens, illud Psalmi
 centesimi primi usurpabat, scribantur
hæc in generatione altera: Tantopere pla-
 cuit Purpuratis intrepidus tanti Viri
 Zelus, ut reliquis in Paulino Sacello
 persistentibus, duo ac viginti in Sixti-
 no ab aliis sejuncti convenirent, atque
 inter eos Cardinalis Montaltus Aldo-
 brandino diceret: *collocemus Sanctum*
hunc Virum in S. Petri Cathedra. His
 quoque accesserat Cardinalis Justinian-
 us, aliis pro Tusco perorantibus: fer-
 vente autem competitorum æmulatio-
 ne Baronius se tantæ dignitatis impa-
 rem profitens, omni verborum ratio-
 numque vi adhibita Cardinalibus, qui
 ipsum deposcebant, restitit, ut dignis-
 Hist. Eccles. Tom. LIII, Pp simum

Sæc. XVII. simum eligerent, enixe precatus. Tum
A. C. 1605. fluctuantibus in incerto animis Aldo-

brandinus a suis sciscitabatur, *cuiusq[ue]*
tantum munus demum deferemus? nil
hæsitans respondit Montaltus, *nullius*
teri nisi Burghesio, cui pariter suo
fragio accessit Joyosa Cardinalis cum
sua factione Gallica.

§. CLIII.

Camillus Burghesius in Papam electus.

Maurocen.
lib. 16.

Erat tum Camillus cum Arrigonio in
suo cubiculo, quorum uterque, quod
ætate ad Papatus dignitatem se immatu-
ros crederent, longe alia animo re-
luctabant consilia: cum autem forte Bur-
ghesius e cubili egressus, lento pede
cederet, ecce! repente eo conspecto
Cardinalium nonnulli Burghesium in-
clamat, moxque una eademque voce
in omnium ferme Cardinalium ore re-
sonat, Burghesium divino potius nutu
quam humano ad supremum Ecclesie
apicem esse selectum. Accedebat po-
riter ceteri Cardinales, qui prius am-
bigui hærebant; quocirca in Pauli Se-
cellum quantocius eundem reducentes
vivis suffragiis sigillatim Pontificem die
decima sexta Maji hora noctis secunda
declarant, cunctis de hac electione Dei
potissimum impulsu facta eidem cor-

gratu-